

Derfor er det vigtigt at få lavet en offentlig registrering af alle narkomaner, så man kan følge deres sygdoms forløb, så man får konkrete oplysninger om den sociale baggrund, om det er specielle grupper, der er udsat, hvor mange nedtrapninger/tilbagefald og anden behandling. Altså viden og tørre tal, der kan påvise, at der virkelig er et kæmpebehov for mere hjælp til disse syge mennesker, og i hvilken retning hjælpen skal gå. Narkocentrene bør sortere under det offentlige som enhver anden specialafdeling på et sygehus for eksempel. Er det galt med øjnene, går man til en øjenlæge, har man noget galt med hjertet, går man til en hjertespecialist, og har man narkotikaproblemer, skulle man selvfølgelig kunne gå til en narkotikaspecialist, hvor man skulle fremvise sit sygesikringsbevis og derefter blive behandlet.

Hvis en narkoman har stærk »nedtur«, var det vel rimeligt, om lægen straks kunne give en sprøjte eller andet lindrende for derefter at stille diagnosen, hvor han kan se, om ambulans behandling eller indlæggelse på specielle centre for nedtrapninger ville være nødvendig.

Hvordan disse centre skal fungere i øvrigt, er der vel ingen der har en færdig løsning på, men så længe man ikke har en offentlig registrering af narkomanerne med alle relevante oplysninger, kan det vel heller ikke forventes, at de offentlige myndigheder skal kunne lave fornuftige langtidspanlægninger eller fortsat bevilge de økonomiske midler, der er nødvendige på området.

Derfor er det tvingende nødvendigt at få denne registrering gennemført for ad den vej at få sat betydeligt mere ind i bekæmpelsen af narkotikamisbruget for at hjælpe patienterne og deres pårørende, men også for det øvrige samfunds skyld, idet man på den måde kan undgå en mængde følgekriminalitet, idet narkomanerne nu havde et sted at gå hen, hvor de kunne få hjælp og behandling til enhver tid, i stedet for at være nødt til at lave en kriminel handling for at skaffe »stof« under en »nedtur«.

Disse betragtninger rammer stadig nu ca. 13 år senere det centrale i problemstillingen om narkomaner. Det samme gælder udtalelsen af formanden for Kriminalpolitiforeningen i København, kriminalassistent Lars Nicolai Jensen, den 21. januar 1982 til Berlingske Tidende. Han beklager sig over »den udbredte lallende holdning over for narkoproblematikken, som mange politikere har«. Kriminalassistenten mener, at denne holdning aldrig fører frem til en begrænsning af problemerne, og han siger: »Vi skal have en registrering af alle stiknarkomaner, så der kan blive en koordineret hjælp til de mennesker, som jeg mener kan betegnes som syge.«

Om registrering udtaler Lars Nicolai Jensen, »at man ved en godt koordineret hjælpeindsats over for narkomanerne – og her mener han udtrykkeligt, at det er nødvendigt med en registrering for at hjælpe effektivt – samtidig med stor effekt kan begrænse efterspørgslen efter hård narkotika på det danske marked. Derved kan vi være med til at begrænse det kvantum heroin, morfinpiller etc., som stiknarkomanerne bruger for millioner af hver dag«.

Kriminalassistent Lars Nicolai Jensen omtaler ikke de lige så skadelige virkninger af euforiserende stoffer, der synkes eller snuses (kokain). Registrering må efter forslagsstillernes mening også omfatte sådanne misbrugere.

Som bilag 1 er optrykt et interview med bl.a. formanden for den private hjælpeorganisation »Landsforeningen for human narkobehandling«, Mischa Asvarisch, fra Berlingske Tidende den 30. januar 1982.

Som bilag 2 er optrykt en leder fra Berlingske Tidende den 2. februar 1982.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte punkter

Til § 1

Der findes i dag et sted mellem 6.000 og 10.000 narkomaner i Danmark. Oprettelsen af et centralt register vil give samfundet bedre muligheder for en indsats over for den enkelte narkoman. I dag kender vi ikke fordelingen på køn, aldersgruppe, social status, m.v. Et centralt narkomanregister vil tillige give en reel viden om, hvilken effekt behandlingstilbudene til narkomanerne har.

Et centralt narkomanregister vil desuden være til uvurderlig hjælp for politiet i dets kamp for at finde frem til de egentlige bagmænd.

Til § 2

Der ligger i paragraffen en direkte indberetningspligt for de berørte myndigheder. Indberetningen for den enkelte narkoman skal ske »straks«. I modsat fald vil et narkomanregister falde i udnyttelsesværdi. Det betyder samtidig, at der som en selvfølge skal bruges edb-registrering.

Til § 3

Et narkomanregister vil berøre forskellige ministerier og de amtskommunale myndigheder.

Til § 4

Det er forslagsstillernes opfattelse, at der skal kun-